

Figuur 1. Het proces van radicalisering (Doosje, Moghaddam, Kruglanski, De Wolf, Mann, & Feddes, 2016).

Vier boodschappen:

- 1) Radicalisering verloopt via fasen.
- 2) Voorkomen is gemakkelijker dan genezen. Begin vroeg.
- 3) Niet-radicalen mensen hebben een weerbaarheidsschild tegen radicale invloeden.
- 4) Radicalen mensen hebben een weerbaarheidsschild tegen gematigde invloeden.

Behoeftes aan:	Kenmerken:	Mogelijke Triggers:
Identiteit	Probleem met (hybride) identiteit; Zoektocht naar 'social bonding'.	<ul style="list-style-type: none"> - Overlijden van een dierbare naaste (moeder, oom) - Afwijzing door peers
Rechtvaardigheid	Waargenomen onrechtvaardigheid; Zoektocht naar rechtvaardigheid.	<ul style="list-style-type: none"> - Aanval op eigen groep - Immigratiegolf
Significantie	Personlijke crisis; Behoeftes aan zingeving & significantie.	<ul style="list-style-type: none"> - Verlies van werk - Afwijzing door samenleving
Sensatie	Verveling; Behoeftes aan avontuur en sensatie.	<ul style="list-style-type: none"> - Oproep tot geweld/strijd (bijv. in Kalifaat) - Demonstratie van de "andere groep" (bijv. linkse-rechtse groepen)

Figuur 2. Vier type radicalen met verschillende behoeftes, hun kenmerken en mogelijke triggers.

Drie boodschappen:

- 1) Niet elke radicaal persoon is hetzelfde – er bestaan verschillende typen met verschillende motivaties.
- 2) Om te de-radicaliseren is het van belang deze motivatie mee te wegen en er iets voor in de plaats te stellen (indien mogelijk).
- 3) Triggers kunnen een behoefte versterken. Hierdoor versnelt het radicaliseringsproces.